

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/386/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212202833
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3212202833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci navrhovateľky: G. E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Z. XX, XXX XX D., zastúpená advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k.s., so sídlom Bratislava, Rajská ul. 7, proti odporcovi: D.K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX R. U. R., o zaplatenie 950,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 9. apríla 2013 č.k. 6C/369/2012- 89 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,11 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľky, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 950,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.950,- Eur od 31.08.2011 do 06.10.2012 a s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 950,- Eur od 07.10.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu trovy konania v sume 987,31 Eur (z toho 63,63 Eur ako náhradu za nevrátenú časť zaplateného súdneho poplatku a 923,68 Eur ako náhradu trov právneho zastúpenia), do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd uložil odporcovi zaplatiť jej sumu 1.950,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.950,- Eur od 31.08.2011 do zaplatenia, na základe zmluvy o pôžičke, uzavretej dňa 04.08.2011, ktorou prenechala odporcovi sumu 3.000,- Eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť do 30.08.2011. Pôžička bola poskytnutá ako bezúročná, pričom odporca postupnými splátkami vrátil navrhovateľke celkom sumu 1.050,- Eur. Súd vydal dňa 28.06.2012 platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca včas odpor. V odôvodnení odporu odporca uviedol, že s navrhovateľkou si dohodli splátkový kalendár s tým, že jej dlžnú sumu 3.000,- Eur splatí v čo najkratšom čase, najneskôr do júla 2013, pričom výška splátok ani ich splatnosť nebola dohodnutá. Konečný termín však bol júl 2013. K odporu odporca priložil listinu s vyznačenými úhradami v mesiacoch september 2011 až január 2012. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Pokiaľ odporca tvrdil, že došlo k predĺženiu konečného termínu splatnosti dlhu do júla 2013, neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno a nepredložil o tom súdu žiaden dôkaz. Odporca predložil len listinu vo forme tabuľky s uvedenými mesiacmi od septembra 2011 do júla 2013, kde sú v riadkoch označených mesiacmi september 2011 až január 2012 uvedené sumy 450,- , 100,- , 100,- resp. 400,- (ako výšky splátok v daných mesiacoch v Eur) a podpisy navrhovateľky, odporcu a svedkýň G. T. a G. F.. Túto listinu považoval súd za potvrdenie o prijatých splátkach a nie za dohodu o splátkovom kalendári, na základe ktorej by došlo k posunutiu splatnosti dlhu odporcu. Konštatoval, že v súlade s ustanovením § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomnú zmluvu

je možné zmeniť iba písomne. Vzhľadom na toto ustanovenie nie je možné brať do úvahy prípadný obsah ústnej dohody, o ktorej odporca tvrdil, že predchádzala spísaniu splátkového kalendára, ale len písomné prejavy vôle. Navyiac vypočuté svedkyne G. F. a G. T. zhodne vypovedali, že neboli svedkami žiadnej dohody medzi navrhovateľkou a odporcom o zmene termínu splatnosti dlhu a k splátkovému kalendáru uviedli, že odporca len vytvoril tabuľku, kde podpísali splátky. Súd konštatoval, že splátkový kalendár v pravom slova zmysle by musel obsahovať vôľu oboch účastníkov do budúcnosti dohodnúť sa na jednotlivých splátkach, pričom podstatnou náležitosťou takéhoto splátkového kalendára je výška jednotlivých splátok a dátumy ich splatnosti. V danom prípade podpisy navrhovateľky, odporcu a svedkýň v jednotlivých riadkoch tabuľky pri jednotlivých mesiacoch a sumách splátok, v každom riadku osobitne, nasvedčuje tomu, že išlo o listinu, na ktorej sa mali podpismi potvrdzovať jednotlivé splátky a skutočnosť, že navrhovateľka v súlade s ustanovením § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka prijímala a podpismi v odporcom pripravenom formulári potvrdzovala prevzatie čiastočných plnení od odporcu neznamena, že súhlasila so splátkovým kalendárom a teda s predĺžením splatnosti dlhu. Poukázal pritom na skutočnosť, že sám odporca na pojednávaní dňa 25.02.2013 uviedol, že splátky boli uhradené v tých mesiacoch, ako je to uvedené v splátkovom kalendári, pričom tieto mu boli strhnuté zo mzdy, ale podpísané boli až dodatočne všetky naraz, teda aj z tohto vyjadrenia vyplýva, že listina, ktorú odporca označuje ako splátkový kalendár je len potvrdením o jednotlivých už vykonaných splátkach a nie prejavom vôle do budúcnosti dohodnúť novú splatnosť dlhu. Na základe uvedeného, keďže považoval za termín splatnosti dlhu odporcu dátum uvedený v zmluve o pôžičke, teda dátum 30.08.2011, nasledujúcim dňom kedy sa odporca dostal do omeškania priznal navrhovateľke právo na úrok z omeškania, v zmysle ustanovenia § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Zb. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 657, § 37 ods. 1, § 40 ods. 2, § 566 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Zb.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Ako odvolací dôvod uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., pretože sa mu postupom súdu odňala možnosť konať a byť účastníkom v prejednávanej veci. Uviedol, že mu nebol poštou doručený poštou termín pojednávania na deň 09.04.2013 a tak sa nemohol osobne zúčastniť pojednávania; navyiac v ten deň bol na záverečnom preskúšaní z odbornej spôsobilosti viesť motorové vozidlá, o čom doložil potvrdenie. Ďalej ako odvolací dôvod uviedol, že súd nedostatočne zistil skutočný stav veci a nevysporiadal sa s predloženými dôkazmi ani s tvrdením odporcu a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Taktiež doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené v zmysle § 205 ods. písm. a) O.s.p. V odvolaní uviedol, že „zmluva o pôžičke“ bola diktovaná a uzavretá pod nátlakom až po požičaní finančného obnosu, preto sama o sebe nesie znaky podvodného úmyslu zo strany navrhovateľky, nakoľko je v rozpore z Obchodným aj Občianskym zákonníkom. Zmluva je zmluvou o pôžičke len v nadpise, svojím obsahom je to kúpnopredajná zmluva, zmluva je neurčitá, nakoľko nezohľadňuje základné princípy interpretačného pravidla zmlúv o pôžičkách, ktorý je v tom, že sa postupuje nielen plnenie, ale aj dohodnuté záväzky, ktoré nie sú súčasťou zmluvy. Chýbajú čísla strán, dátumy, podpisy dlžníka a veriteľa, predmet zmluvy, lehota splatnosti, platobné podmienky, úroky z omeškania, preto je takáto zmluva neplatná. V odvolaní vyslovil svoj názor k výpovediam svedkýň, v súvislosti s čím uviedol, že z týchto výpovedí vyplýva, že sa s navrhovateľkou dohodli, že v prípade platobnej neschopnosti, ktorá nastala dňom ukončenia pracovného pomeru dohodou, t. j. dňom 28.02.2012 mu mala byť odpočítaná suma v splátkovom kalendári z jeho mzdy za január a február, podľa Zákonníka práce mu však do dnešného dňa nebola vyplatená ani odpočítaná od dlhu, len bol opäť pri ukončení pracovného pomeru nútený podpísať opäť nadiktovanú zmluvu aby bol vrátený osobný počítač, ktorý mu bol odobratý na vymyslenom podklade, že im dlží za okuliare bez vystavenia faktúr a dôkazov. Zmluva bola uzavretá účelovo zo strany navrhovateľky, nakoľko ona sama sa vyzná v právnych veciach a vedela, že pri neschopnosti splácať sa mu pomstí za dva roky poctivej práce u nej v očnej optike a následne sa pre jeho nemajetnosť uskutoční exekúcia na auto, ktoré je vo vlastníctve leasingovej spoločnosti. Preto žiadal, aby odvolací súd celú vec prešetril a rozsudok prvostupňového súdu zrušil v celom rozsahu.

Navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie odporcu označila za nedôvodné, zmätočné, podané len s úmyslom oddialiť splnenie dlhu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a) až f) O.s.p.

V preskúmvanej veci odporca v odvolaní uvádza ako odvolacie dôvody skutočnosť, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom, t. j. odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1), súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.), rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (odvolací dôvod podľa § 205 a) O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. odôvodniť tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., medzi ktoré podľa § 221 ods. 1 písm. f) patrí ten dôvod, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ktorý uplatňuje vo svojom odvolaní odporca.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, nariadiť na pojednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods. 1 O.s.p.), a to tak aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.). V predmetnej veci odvolací súd zo spisu zistil, že odporca bol na pojednávanie, na ktorom bolo vo veci samej rozhodnuté, konané dňa 9. apríla 2013, riadne predvolaný tým spôsobom, že na predchádzajúcom pojednávaní dňa 25. februára 2013 bol oboznámený s odročením pojednávania na deň 09.04.2013. Odporca bol na pojednávaní dňa 25. februára 2013 osobne prítomný a termín pojednávania vzal na vedomie. Zo spisu vyplýva, že odporca nepožiadala súd o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 9. apríl 2013, preto súd prvého stupňa nepochybil, keď vo veci rozhodol aj v neprítomnosti odporcu. Vzhľadom na uvedené, odvolací dôvod podľa § 205 ods. 1 písm. a) O.s.p. nie je v prejednávanej veci opodstatnený.

Odvolanie proti rozsudku v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), možno odôvodniť tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal. V danom prípade odporca v odvolaní uplatnil tento odvolací dôvod, ale vo svojom odvolaní neoznačuje žiadne dôkazy, ktoré by v konaní navrhol a ktoré by súd prvého stupňa nevykonal. Takéto návrhy odporcu nevyplývajú ani zo spisu. Vzhľadom na uvedené, ani odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. nebol odporcom uplatnený dôvodne.

Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod uvádzaný odporcom podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), tento je daný v prípade mylnej aplikácie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. V danej veci odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval správnu právnu normu a túto aj správne interpretoval. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o pôžičke, nakoľko

záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania mal všetky podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, t.j. dohodu o predmete pôžičky, aj o čase jej vrátenia. Odporca nepreukázal v konaní žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť zmluva neplatná (tvrdený nedostatok náležitostí vôle), ani skutočnosť, že by uzavretá zmluva mala simulovať iný právny úkon. Odvolací súd preto nezistil ani opodstatnenosť odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.

V prípade posledného uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 205 a) O.s.p., ktorý odporca uplatnil z dôvodu, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ktoré doteraz neboli uplatnené, tieto sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Zákon totiž pripúšťa takéto skutočnosti a dôkazy v odvolacom konaní iba v obmedzenom rozsahu. Účastník zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa. Dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu byť odvolacími dôvodmi aj keď neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú charakteristické tým, že sa považujú za výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie. Odporca v odvolaní uplatňuje tento odvolací dôvod bez toho, aby konkretizoval, v čom má jeho podstata spočívať. Neuvádza žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa a ktoré by bez svojej viny nemohol uplatniť. Keďže dôvody pre uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 205 a ods. 1 O.s.p. nevyplývajú ani z obsahu, odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani tohto odporcom uplatneného odvolacieho dôvodu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil, pričom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré považuje za správne a na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v odmene za poskytnuté právne služby, a to za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 25.06.2013) vo výške 51,45 Eur, podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., z tarifnej hodnoty veci 950,- Eur + 1x paušálna náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za jeden úkon právnej služby v sume 7,81 Eur + 20 % DPH, celkovo 71,11 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.